

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-07-11

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10093>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 21

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω σελ. 8. 'Εν τῷ Εξωτερικῷ σελ. 12.

'Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν. διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1884.

Ἡ Καταστροφή τῶν Δημοσίων Καταστημάτων προχωρεῖ γιγαντιαίοις βήμασι.

Ἄδύνατον ἀποκαθίσταται παντὶ ἔχοντι καρδίαν οὐ λιθίνην τὸ ἀναλογισασθαι ἀνευ ψυχικοῦ ἀλγους τὴν βαθμηδὸν αὐξοῦσαν ἐν πάσῃ τῆς νήσου πόλει ὀλιγωρίαν ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν ἡμῶν πρὸς πᾶν Δημοσίον Κατάστημα ἐξ οὗ δημοσίον καλὸν καὶ γενικὴ ἠθικὴ ὠφέλεια πηγάζει. Παντὸς τὸ βλέμμα καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τὴν μερικὴν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑλικὴν ὠφέλειαν περιστρέφεται. Προσφιλὲς κέντρον πάσης ἡμῶν ἐνεργείας πάσης ἡμῶν πράξεως, παντὸς φρονήματος καὶ διαλογισμοῦ, κέντρον πρὸς ὃ πᾶσαι ἡμῶν τὰς δυνάμεις τανύομεν, καὶ τέρμα πρὸς ὃ ἀγωνιῶμεν ποικιλοτρόπως νὰ φθάσωμεν εἶνε τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον καὶ μόνον τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον, καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ αἰωνίως τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον. Τοῦτο καὶ ἐν νῷ καὶ διανοίᾳ, τοῦτο καὶ ἐν γλώσσῃ καὶ χεῖλεσι, πάντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ γραμματισμένοι καὶ ἀγράμματοι, ἔχομεν. Ἐντίμους τινὰς ἐξαιρέσεις ἐν πάσῃ πόλει ἔχομεν ΙΣΩΣ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἢ ὀλιγῶρος ἔχοντες

ἀδιαφόρως τὴν γενικὴν κατάπτωσιν βλέπουσιν, ἢ ὑπὸ τὸ βῆρος καὶ ὀλεθρίαν πίεσιν τῶν περίξ ἀκανθῶν καὶ τριβόλων ὡς ἀγαθοὶ στάχυς πνίγονται, οὕτω δὲ πᾶσα ἀγαθὴ πράξις τὸ κοινὸν ἠθικὸν συμφέρον ἐπιδιώκουσα παροραταί, πᾶσα ὁμοιοκαὶ συμφωνία πρὸς στερέωσιν καὶ ἐνίτχυσιν ἀγαθοῦ τινος σκοποῦ ὡς ἰστός ἀράχνης διαλύεται, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἠθὴ καὶ ἔθιμα, τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν κληροδοτηθέντα ἡμῖν καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς πανηγυρικῆς χροιάς ἦν φέρουσι σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐδραϊωσίν καὶ διάρκειαν τῶν ἐθνωφελῶν Καταστημάτων, παραμελοῦνται ὡς ἡμέραι καὶ παύονται. Ταῦτα δὲ πάντα εἰσὶ σάλπιγγες ἠχοῦσαι μέγα, εἰσὶ κιθάραι καὶ ὄργανα φρικτῶς παρωδοῦντα ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα τὴν ἐπιτὰ χεῖρῳ ἐκουσίαν (καὶ τοῦτο δὴ τὸ χεῖριστον) τροπὴν ἡμῶν ἀκριβῶς ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀποτιναχθέντος ἀφ' ἡμῶν μοιραίως καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐκ μέρους ἡμῶν συνεργείας τοῦ βαρέος τοῦ δεσποτισμοῦ ζυγοῦ, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου ὄφειλε νὰ γένηται, καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου περιέμενε καὶ περιμένει πᾶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοεθνῆς καὶ ὁμογενῆς ἡμῶν ἡ ἀκούσι.

Τινὲς ἴσως θὰ διαρρήξωσι τὰ ἰμάτια αὐτῶν ἀκούοντες ταῦτα, καὶ κραυγὴν ἀγανακτικῆς καθ'

ἡμῶν θὰ ἐκπέμψωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἦναι ἀληθῆ ταῦτα πάντα, καλῶς πράττομεν δημοσιεύοντες ἀληθείας ὧν τὸ ἀληθὲς σύρει ἡμᾶς εἰς ὀλεθρον· ἐὰν δὲ ψευδῆ, προσκαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀναιρέσωσι, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι τοιαύτη ἀναίρεσις εἶνε εὐχάριστος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀναιρούμενον· δυστυχῶς ἔμῳς τοιαύτης εὐχαριστήσεως δὲν θ' ἀξιθῶμεν. Ἄλλ' ἵνα πλείονα καὶ ὀριστικωτέραν λαβὴν ἔχη ἀναίρεσεως ὁ ἀναιρέτης, φέρομεν πρόσφατα παραδείγματα.

Εἰδοποιήσεις προσαρτῶνται εἰς τὰς τριόδους, δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ὅτι π. χ. προσκαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς δεῖνος ἐνορίας νὰ ἐξελέγξωσι τοὺς λ)τμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δεῖνος ἐκκλησίας καὶ νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν νέας κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν, κρουνοῦνται ἐπανειλημμένως οἱ κώδωνες, καὶ παρουσιάζονται μολὶς τέσσαρες ἢ πέντε ἀναβάλλεται ἡ συνέλευσις δις καὶ τρίς διὰ τὸν λόγον τοῦτον, μολὶς δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἢ καὶ τετάρτην πρόσκλησιν παρουσιάζεται ὁ μικριστὸς ἀναγκαῖος ἀριθμὸς πολιτῶν, ἐκλέγει νέαν ἐπιτροπὴν, μετὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, μετὰ τὴν τραγωδίαν ἀρχεται ἡ κωμωδία· χοῦμ—φωναζόμεν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τοὺς δρόμους—ἐβαλαν κείνους ποῦθελαν πάλιν.—ἐμῶν κείνοι ποῦθελαν νὰ τὰ

κάμουν όπως ξεύρουν—ήμεῖς ἔς τοὺς καιροὺς μας ἐκάμαμεν ἔτσι κ' ἔτσι σήμερον τοῦτοι κάμουν ἔτσι κ' ἔτσι —κλ. κλ. κλ. ἀκριτα καὶ ἀσυνάρτητα, καὶ πάσης λογικῆς ἐστερημένα· οὐδόλως σκεπτόμενοι ὅτι πᾶς ξένος ἀκούων ἡμᾶς θέλει μᾶς κατηγορήσῃ ὡς ἀκρίτους καὶ τοῦ κοινοῦ νοὸς ἐστερημένους.

Προσκαλοῦνται ἐπίσης δι' ἐντύπων εἰδοποιήσεων οἱ πολῖται εἰς ἐκλογὴν δημοτικῶν συμβούλων δημομαρχειοῦ τιὸς, ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν μετὰ δευτέραν δὲ καὶ τρίτην ὡς σύνηθες ἀναβολὴν παρουσιάζονται ὀλίγοι τινὲς ἀναγκαῖοι τέλος πάντων πρὸς τὸ νὰ ἐκλεξῶσι τὰ 5—ἢ μέλη τοῦ Δημοτικῶ Συμβουλίου, κατόπιν δὲ καὶ ἐν καφενεῖοις καὶ ἐν ταῖς τριόδοις καὶ διόδοις φωνάζομεν—ἐξελέθησαν πάλιν κείνοι ποῦθελαν—γίνεται τοῦτο καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἄλλο κλ. κλ. κλ.

Εἰδοποιοῦνται ἐπίσης οἱ πολῖται μιᾶς πόλεως καὶ προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ δεῖνυς σχολείου, ἡχοῦν οἱ κώδωνες ἀδιακόπως, παρουσιάζονται 4—5 ἢ τὸ πολὺ πολὺ 8, γίνονται αἱ ἐξετάσεις θεβασμένως οὕτως εἰπεῖν καὶ ἐπιπολαίως, ἐν διαστήματι δὲ ὃ μόνις ὠρῶν γίνονται καὶ τελειῶνουν ἐξετάσεις μαθητῶν σχολείου ἔχοντος ἐπέκεινα τῶν 150 μαθητῶν,—διότι βέβαια ὁ διδάσκαλος μόνος νὰ ἐξετάξῃ δὲν ἔχει ἀνάγκην, διότι αὐτὸς ξεύρει τὴν ἱκανότητα ἑνὸς ἐκάστου τῶν μαθητῶν—μετὰ ταῦτα δὲ—”Ε! καλέ!—φωνάζομεν ὅπου μᾶς καταβῆ—ἐμαθαν, νομίζετε, τιποτε οἱ μαθηταί; ἀδικα δίδομεν τὰ γρόσια μας, (ὁ καθγᾶς γιὰ τὸ πάπλωμα) ἔς τὸ ἐξῆς οὔτε συνδρομὴν νὰ δίδωμεν οὔτε τίποτε· κλ. κλ. κλ. ἂν ἐρωτήσῃ δὲ τις ἕνα τοιοῦτον—κατὰ τί ἔμενον πίσω οἱ μαθηταί κυριε...—ξεύρω γιῶ;—θὰ πῆ—ἔτσι λέγουν.

Ἵπ' ἀγαθοῦ τινος πνεύματος καὶ ἀξιεπαίνου ἀμίλλης ὠθούμενοι πρό τινων χρόνων συνεστήσαμεν Ἀναγνωστήρια καὶ Συλλόγους ἐν ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τισὶ προσέτι κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις· ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι καὶ αὐτὰ ἄλλα μὲν ἀπεβίωσαν, ἄλλα δὲ ψυχόραγον. Ποῖον ἀράγε τὸ αἴτιον τῆς τοσαύτης ἡμῶν ἀδιαφορίας περὶ ὁ-

λων τούτων;

Ἐὰν ἐρωτήσωμεν αὐτὸν ἐκείνον τὸν δυσχεραίνοντα περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ δημομαρχειακά· διὰ τὴν παρουσιάζεται εἰς τὴν πρόσκλησιν νὰ ἐκλεξῆ ὅν βούλεται, θὰ μᾶς εἴπῃ—ἐγὼ ἔχω τὴν ἐργασίαν μου—δηλαδή, τὸ σ υ μ φ ἔ ρ ο ν μου ἐξετάζω.—καὶ διατί διὰ τῶν καλῶν τούτων ἰδεῶν σου ἄς κατόπιν ἐροτῆς ἀναπτύσσεις ἐν τοῖς καφενεῖοις καὶ τριόδοις δὲν προσπαθεῖς νὰ σύρῃς μαζὺ σου ἀρκετοὺς διὰ νὰ γείνη ἐκλογὴ καλὴ καὶ δικαία;—καὶ ποῖος θὰ μ' ἀκούσῃ, λέγει—καὶ λοιπὸν ἀροῦ δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ δὲν εἶσαι ἱκανὸς νὰ πείθῃς πολλοὺς ν' ἀσπαθῶσι τὰς ἰδέας σου, ἐπεταί ἢ ὅτι αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἰδέαι σου δὲν εἶνε ὀρθαί, ἢ ἀπέναντι τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας περιττὰ καὶ τὰ λυρήματά σου τότε μόνον δυναμαὶ νὰ σε θεωρήσω καὶ νὰ σὲ ἐπαινέσω ὡς μεριμνῶντα περὶ ὅλων τούτων καὶ τὸ κοινὸν καλὸν ἐπιδιώκοντα ὅταν ἐνεργῆς φρονίμως καὶ φροντίξῃς συγχρόνως ὅσον δυναταὶ πρὸς καλὴν τούτων ρύθμισιν· ἄλλως θὰ σὲ ὑπολάβω καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς ὅστις σὲ ἀκούει ὡς ἐγωῖστὴν, φλυαρόν, φιλοκατήγαρον καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλ' εἰς τὰς ἐξετάσεις διατί δὲν συντρέχουν σήμερον ὡς καὶ πρό τινων ἐτῶν ἀρκετοὶ ἀκροαταί; τοῦτο εἶνε ἀπόδειξις ἀδιαφορίας περὶ τὴν διανοητικὴν πρόοδον τῶν τέκνων ἡμῶν· ἀδιάφορον ἂν ὁ διδάσκαλος ἐκπληρᾷ θεοντως τὰ καθήκοντά του καὶ λαμβάνῃ οὕτω δικαίως τὸν μισθὸν του, ἢ ἂν τὸ γρῆμα ἡμῶν καὶ ὁ πολῦτιμος καιρὸς τῶν ριλιτῶν ἡμῶν καταδαπανῶνται εἰς μάτην. Ἀφορμὴν κατηγορίας εὐρίσκομεν πρόχειρον καὶ χωρὶς νὰ παρουσιασθῶμεν καὶ χωρὶς νὰ ἰδῶμεν ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ πρόοδος.

Σημειωτέον ὅμως ἐνταῦθα ὅτι παρελείφθησαν καὶ τινὰ ἀναγκαῖα πρὸς συρροὴν τοῦ πλήθους. Αἱ ἐνάργεις τῶν ἐξετάσεων ἐγένοντο ἄλλοτε διὰ τινος ἱεροτελεστίας καὶ ἀσμάτων, ἠντρεπίζοντο καὶ ἐστολιζοντο πανηγυρικῶς τὸ σχολεῖα· ὁμιλία δὲ ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων προηγεῖτο ἢ εἶπετο βραβεῖα δὲ καὶ ἐλεγχοὶ τῶν προόδων τῶν μαθητῶν δημοσίᾳ ἐδίδοντο· πάντα ταῦτα συνέτεινον εἰς τὸ νὰ συρρέῃ τὸ πλῆθος καὶ ὅμως οὐδὲν τούτων

γίνεται σήμερον.

Τῶν δὲ Ἀναγνωστηρίων καὶ Συλλόγων ὁ θάνατος πῶθεν ἀρὰ γε πηγάζει; καὶ ἐνταῦθα πρῶτον δηλητήριον ἔχομεν τὴν φειδῶ περὶ τὴν συνδρομὴν—δηλ. τὸ κατατραμένον συμφέρον τι θὰ καταλάβω—λέγομεν—ἀπὸ τὸ Ἀναγνωστήριον νὰ δίδω τὰ γρῆματά μου γιὰ νὰ διαβάξουν ἄλλοι ἐφημερίδες καὶ βιβλία; ἐγὼ ἔχω τὴν ἐργασίαν μου, ἀπὸ τίν ὁποῖαν οὔτε Κυριακὴν εὐρίσκω καιρὸν οὔτε τὰς ἐροτάς.

Δεύτερον δηλητήριον τῶν Ἀναγνωστηρίων θεωροῦμεν εἰς τὴν ἀσπόμεν τὸ περιωρισμένον σύστημα τοῦ κανονισμοῦ. Σκοπὸς τῶν Ἀναγνωστηρίων εἶνε ἡ διδασχὴ τοῦ λαοῦ ἢ μετάδοσις πρὸς αὐτὸν ἰδεῶν ὀρθῶν καὶ φρονημάτων συντεινόντων εἰς τὴν ἐκείνου βελτίωσιν καὶ τὴν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἄρα ἀνάγκη νὰ γίνηται δεκτὸς ὁ ἐργατικὸς λαὸς, ὁ τε τεχνίτης καὶ ὁ ἐργάτης, ἢ δὲ συνδρομὴ νὰ ᾔται ὅσον τὸ δυνατόν μικρὰ διὰ νὰ προσελκύωνται περισσότεροι. Τρίτον δηλητήριον τῶν Ἀναγνωστηρίων εἶνε ὅτι βαθμολογὴν παρελείφθησαν καὶ ἐξέλιπον καὶ ἐνταῦθα οὐτιῶδη τινὰ ὄρωντα μεγάλως εἰς τὴν τούτων ὑπαρξίν. Τὰ Ἀναγνωστήρια εἶνε τὰ σχολεῖα τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἀπότινος, πότε ἐδιδάχθη οὗτος διὰ καταλλήλων ταῖς περιπτώσεσι καὶ ὑπὸ ὠρισμένων ρητόρων ἀναγνωσκόμενων ὁμιλιῶν; ἄλλοτε ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ὠμιλεῖ τις περὶ τινος θέματος, ἦτο δὲ ἡ εἴσοδος ἐλευθερα καὶ οὕτως ἐδιδάχκετο ὁ λαὸς πλεῖστα ὅσα ἀναγκαῖα καὶ ὠφελίμα· σήμερον ὅμως ὠρετ' ἀπίον καὶ τὸ παντὸς ἐπαίνου ἄξιον τοῦτο σύστημα.

Ἐν πᾶσι λοιπὸν τούτοις καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναφωνήσωμεν α"Ω! ποῦ εἶνε οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι χρόνοι καθ' οὓς εἴμεθα τόσον εὐτυχεῖς;

Ἀπὸ γῆς ἤρχισε κ' ἐδῶ τὸ κακούργιοδικεῖν νὰ δικάζῃ· ἔχομεν πολλὰς ὑποθέσεις νὰ ἐξετάσῃ, διότι κατ' αὐτὰς μάλιστα ἐγείναν ἀρκεταὶ κλοπαὶ καὶ φόνοι.

Φίλε Σαλπικτά.

Συστήσατε εἰς τὸν κ. Β. Μακρίν

διερρημένα τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου νὰ φέρεται μὲ ὀλίγην ἀβρότητα πρὸς τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς παρουσιαζομένους κατ' ἀνάγκην ἐνώπιόν του διαδίκους· ἐκτὸς τοῦ ὅτι μεταφράζει μὲ τὴν μύτην του καὶ σκύπτει καὶ τὸ πρόσωπόν του κάτω ὅταν μεταφράζῃ καὶ δυσκόλως καταλαμβάνουν ἐκείνοι ποῦ τ' ἀκούουν, νὰ φιλοξενῇ καὶ τὸν κόσμον μὲ ἀγριωμένα σὺν ἀβροεῖ καὶ τοιαύτας βαρβάρους λέξεις, εἶνε πολὺ τοῦτο, διότι ἀπὸ τοὺς ἑρῶδες ἐκείνους διατηρεῖται, ἢ ἐν περ πτώσει κατ' ἣν χωρικοὶ ὅλως ἀδαιεῖς τῆς τάξεως παρουσιάζονται εἰς τὸ δικαστηριον ἀτακτοῦντες ἢ θορυβοῦντες ὀφείλει νὰ συμβουλεύῃ αὐτοὺς μὲ τρόπον καλόν, καὶ ὅχι ν' ἀγριώνηται ἢ νὰ θυμώνη.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Μὰ τί διὰ βολόν; δὲν μπορούμεν ἡμεῖς πῶ νὰ ξεγηθῶμεν μαζὺ σας; Ἀκούτε κύριοι νὰ σὰς πῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς ἐνοῶ νὰ μοῦ γράφητε ὀλόγραφον τ' ὄνομά σας, τὴν μάναν καὶ τὸν τζύριν σας, τὸ χωριὸν καὶ τὸν καζάν σας, διότι μέσα σὲ 5,000 συνδρομητὰς τὰ χατὰ κ' ἐγὼ πῶ. Ἔτσι Κάπα Κάπα καὶ Λάβδα Λάβδα ποῦ μοῦ γράφετε ἐγὼ δὲν τὰ καταλαμβάνω. Ἐπεὶ καὶ καλὰ θέλετε νὰ μου κατατρέτετε τίποτε καὶ νὰ γελάτε ὑπερὰ πόμακρά· γμ! νομίζεται πῶς μοῦ γελάτε σεῖς.

Γῆ νὰ σὰς πῶ κύριοι ἐπόπται τῶν παντοπωλείων, δηλ. τσαρσητάσιδες, ὅσα πωρικὰ εὑρετε ὠμὰ ἢ ληωμένα τὰ πετάσσετε ποῦ τὰ παντοπωλεῖα ταῖς πατιχταῖς καὶ τὰ πεπόνια τὰ ὠμὰ πῶχουν μέσα μὲ τὰ σακκίκα τὴν θέρμην γιὰτὶ δὲν τὰ πετάσσετε, παρὰ πηγαίνει ὁ κόσμος καὶ δίδει τὰ γρόσα του καὶ ἀγοράζει κολόκια; μὰ θὰ μὲ πῆτε δὲν τὰ καταλαμβάνετε· ἀλλὰ ἴσως ἴσως That is the question «ἐδῶ σὲ θέλω κάβουρα νὰ πηδᾷς τὰ κάρβουνα» ἐκεῖνα ποῦ τὰ βλέπω κ' ἐγὼ ὅτι εἶνε ὠμὰ ἢ ληωμένα στραβὸς εἶμαι νὰ τ' ἀγοράσω;

Κύριε Νικόλαε Χ: Χρηστοφῆ δε. κατιστὰ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης.

Μὴ φορὰ κ' ἓνα καιρὸ εἶχεν ἓνα δεκατιστὴν τοῦ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ἐσὺ, καὶ αὐτὸς εἶχε καλὴν περιουσίαν κ' ἦτανε καὶ ἔμπορος, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ἐσὺ· λοιπὸν ... μὰ γιὰτὶ ἔν μ' ἐρωτᾷς κ' ἐσὺ, πῶς, ἐνῶ εἶχε περιουσίαν μεγάλην ἐδιωρίσθη δεκατιστῆς; νὰ σοῦ τὸ πῶ λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσης· τεκλίφι δὲν ἔχομεν· αὐτὸς ἀφέντι μου καλέ μου εἶχε τὸν σκοπὸν του· νὰ τί ἔκαμνε· ἐπίγαινε νὰ δεκατίσῃ ἐνὸς τ' ἀλῶνι του· τοῦλεγεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλους τοὺς φόρους τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἔπειτα νὰ τοῦ δεκατίσῃ· καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ... ὁ χωρικός ἐστενοχωρεῖτο, ἐποφύταν, ἔτσακροπλάγγαν, ἔπειτα τοῦλεγεν ὁ δεκατιστῆς· «ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ χωρικέ μου· κάμε μου ἓν γραμματίον ὅτι θὰ μοῦ δώσης τὸ χαροῦπίν σου φέτος 5—10 γρόσια ὀλιγώτερον ποῦ τὴν τρέχουσαν τιμὴν των, καὶ νὰ δεκτῶ τὸν φόρον σου.» κ' ἔτσι ὁ πτωχὸς ὁ χωρικός διὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἀδειαν νὰ βάλῃ τὸ ψωμί του ἔς τὸ σπῆτι ἡναγκάζετο νὰ τοῦ δώτῃ ἐν τέτοιον γραμματίον· ὁ δὲ δεκατιστῆς ἐκεῖνος—μήπως ξεχάσης καὶ νομίσῃς πῶς εἶσαι σὺ— ἔκαμνε καὶ ἐπικερδέστατον ἐμπόριον χωρὶς νὰ μετρήσῃ ππαρὰν

Ἐρωτήσον τὸν ναζιρην σου νὰ σοῦ πῆ τί δηλοῖ ὁ μῦθος.

Ἀκατανόητον πράγμα! φαίνεται ὅτι ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν Κύπρον πτωχοὶ ἄνθρωποι διὰ νὰ γίνουν κολτζίδες καὶ διορίζονται ἄνθρωποι πλούσιοι. Εἰς τὴν Πάφον εἰς τὰ χωρία Λαπηθιῶν καὶ Καναβιῶν ἐδιωρίσθη κολτζὴς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει περιουσίαν 2 χιλιάδ. λίρας. Δύναται ὁ Ναζιρην ποῦ τὸν διώρισε νὰ μᾶς πῆ τὸν λόγον;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Γαλλία τέλος πάντων κατάρθωσε ν' ἀγγωνισθῇ σὰν τὸ ρίζι τ' ἀπλυτὸν τὴν χολέραν τῆς τὴν ἐκουβάλησαν τὰ στρατεύματα τῆς ἀπὸ τὴν Κίναν.

— Εἰς τοὺς Παρισίους κάμποτοι νεοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Γερμανικὴν

Πρεσβείαν ἐκατέβασαν τὴν Γερμανικὴν σημαίαν καὶ τὴν ἐξέσχισαν· νὰ δοῦμεν πάλιν τὶ θὰ σκεφθῇ γιὰ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Βίσμαρκ.

— Ὁ Γλάδστων ἔσπεθ' ἀπὸ τοῦ σους Κεραυνοῦς τοῦ Κήρυκος ἀντὶ νὰ πέσῃ ἔστερεώθη καλλίτερος τὴν θέσιν του, ἐνῶ ὀφείλει χάριν ἀβρότητος τοῦλάχιστον πρὸς τὸν Κήρυκα νὰ παραιτηθῇ· ἀλλὰ ποῦ γυρίζει ἡ εὐγένεια νὰ τὴν εὖρη κ' ἵ Γλάδστων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. γρ. 176—180
 ,, με πίσσαν ,, 160—174
 ὕδατος τὸ γομ. ,, 65—96
 ρακὴ σοῦμα βαθ. 19 ἢ ὄκ. 2 5)40—27)40.

Χαροῦπια ἀνευ ἀγοραστῶν. Παρακαταθήκη περὶ τὰ 1000 χαλεπ. καντάρια.

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 22—26
 ἡλίυρ ἐντόπια ἢ ὄκ. παρ. 50—55—60
 αἰγυπτ. ὁ σάκκος (78 ὄκ.) γρ. 120
 κριθὴ τὸ κοιλὸν 11—12 1)2 διὰ τοπικὴν κατανάλωσιν. Ταῦτα πάντα μὲ λίρον Ἀγγλίας 132.

Σκάλια 19 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Ἐσῆκωσαν ἀράπικον σύστημα οἱ Σκαλιῶται ἢ ὅπου φθάσουν κατοουρῶν, καὶ ἔνεκα τοῦ καλοκαιριοῦ τὰ σοκκάκια κειτῆνησαν ἀδιάβατα· ἢ φτώχεια ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ψηφίζει φόρους δημοτικούς. Οἱ καλλικαδὲς ἐργάζονται σχεδὸν μέσα εἰς τὰ μανιφατουργάρικα, τί γυρεύουν ἐκτῆ; νὰ καλλικώσουν τοὺς ἀθρώπους, ἢ τοὺς γαδάρους μέσα στὰ χάνια.

Ἀνίατον πάθος τὸ τῆς ἀναργυρίας μαστίζει τὴν πόλιν μας, ἐξητήθη κατὰλληλος ἰατρός ὅπως τὸ θεράπευσῃ παρουσιάζεται τοιαύτας τὸ Δημαρχεῖον μὲ καταπότια εἰς τὴν χεῖραν τοὺς δημοτικούς φέρουσ. Ἀλλὰ κ. ἰατροὶ δὲν σηκώνει τὸ σκευάχι μας τέτοια χάπια ἢ θὰ ἀποθάνωμεν, ἀδιάφορον ἀπαντᾷ τὰ διατάττει ἢ ἐπιστήμη, πρέπει νὰ τὰ καταπίητε, καὶ ἰδοὺ ὕδατος ἔβαλαν αὐτὰ εἰς τὸ στόμα των, ἰξέρωσαν τὴν χολήν των καὶ αὐτὰ τὰ ἐντερὰ των, κατὰ πρόσωπον τοῦ νοσηλευτοῦ των, ὡς ἀσυνείδητοι.

Τὸ Δημαρχεῖον μας ἀπεφάσισε νὰ καλλωπίσῃ τὴν πόλιν, διὰ λιθοστρώσεων τομῶν, διαφόρων τοίχων ἡλιακῶν τῶν ἀγο-

ρων, στενω̄ν συσκακίων ὄλως ἀδιαβάτων καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου ταμείου τοῦ ἀξιότιμου Δημάρχου· ἡ πράξις αὕτη ἐστὶ ἀληθῶς ἀξίεπαυος· ἀλλὰ διατί νὰ μὴ ρίπτη καὶ μὴν ματῶν εἰς τὸ ἔξω τῆς Ἐκκλ. Ἀγ. Παζάρου εὐλάκιον τοῦ ὁποίου τὸ νερὸν λιμνάζων, εἶναι σκωληκισμένον; διατί νὰ μὴ ἐνεργήσῃ νὰ λάβουν θέσεις καὶ ἐργάζωνται ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς οἱ πεταλωταὶ (καλλικάδες) ἢ οὕτω μὴ γίνωνται αἴτιοι τρομερᾶς ἐνσωθίας εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως; ἢ μήπως ἡ ἐνσωθία αὕτη εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγιεινὴν ὄπως ὁ τταπάχανας τῆς Λευκωσίας;

Μετεωρολογικὴ κατάστασις.

Τὸ θεομόμετρον ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τῆς ζέστης. Τὰ ὥρολόγιά μας ὄλα ἐχάλασαν καὶ δεικνύουν πάντοτε τὸν καιρὸν ὀκτῶ παρὰ κάρτον, ἂν δὲν πείθισθαι ἐρωτᾶται τὸ ὑπὸ τὸ Διοικητήριον ὥρολόγιον τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ μεδιτζιὰνα τῶν Σκαλιωτῶν καὶ θὰ ἀκούσῃτε καὶ μετὰ τὰ μᾶτια σας καὶ θὰ ἴδῃτε μετὰ τὴν κεφαλὴν σας ὅτι πραγματικῶς εἶναι ὀκτῶ παρὰ κάρτον. Προλάβετε λοιπὸν ὄλοι νὰ κανονισθῆται ἰγκαίρως μετὰ τῶν ἐπισήμων.

Ζίγκ Ζάγκ.

Ἐκ Κυθραίας 8)20 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτᾶ.

Διασολπίσατε ὅτι ὁ μέχρι χθὲς Σμαήλης, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον πολλῶν κατοίκων πεπαρησιασμένως ἀνωμολόγησε τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ ἐβάπτισε καὶ τὸ τεκνίον του· μετωνομάσθη δὲ οὗτος μὲν Μιχαὴλ τὸ δὲ τεκνίον του Κωνσταντῖνος· ἡ δὲ σύζυγός του Χριστιανὴ οὕσα, ἐξεπλήρου αἰέποτε τὰ ἐξωτερικὰ θρησκευτικὰ τῶν Χριστιανῶν καθήκοντα.

Αὐτόθεν 3)15 Ἰουλίου 84

Ξεύρετε φίλε Σαλπικτᾶ ὅτι τὴν 29 Ἰουλίου γίνεται πανήγυρις εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Χρυσοστόμου· ἐπῆγα κ' ἐγὼ ἀλλὰ νὰ σὲ πῶ καλλίτερα νὰ μὴν ἐπήγαινα· ὅσοι πᾶν, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν πᾶ κανεῖς· ὄλοι γὰρ τὸ μεθύσι καὶ διὰ μαλλώματα ἡ Ἐκκλησία μέσα ἐλιτούργει ἢ ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν μεθύσμενων ἀπ' ἔξω δὲν ἀκούαμεν τί ἔλεγε ὁ παπᾶς· ἕνας ἔπαιε τόσην ρακὴν ποῦ ἐκινδύνευσε ν' ἀποθάνῃ· ἕνας Καϊμακλιώτης ὑπῆγεν' ἀγοράσῃ ἀπὸ ἑνα Τοῦρκον σταφύδια καὶ ἀπὸ 4 γρ. ποῦθελεν ὁ Τοῦρκος τὴν ὀκτῶ τούδωσεν 21)2 γρόσια καὶ ἐκεῖ ἐπῆσθησαν ἔς τὸ ξύλον, ποῦ ἂν δὲν τοὺς ἐχώριζεν ἕνας ζαπτιῆς ποῦτυχεν ἐκεῖ, θὰ κατεκόπτοντο· πῶς σὺ φαίνονται αὐτά; γιατί δὲν συμβουλεύει τοὺς δικούς μας νὰ πάντουν

πλέον ἀπὸ τέτοια βάρβαρα καὶ γαῖδουρητὰ ἔργα;

Σ. Σ. (Μακάριοι οἱ λέγοντες εἰς ὧτα ἰκονούντων.)

Λευκωσία 7 Ἰουλίου 84.

Κυρία Σάλπιγξ.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Δήμαρχός μας κωφεύει εἰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν ἐπὶ ἐν καὶ ἡμῖσι ἔτος ἤδη νερομένας. Ἡ ἐνορία Ἀγ. Ἰωάννου πολλάκις μέχρι τοῦδε δι' ἀναφορᾶς τῆς γῆτῆσας τὴν διορθώσιν σκωκακίου τινὸς τὸ ὁποῖον καταστᾶ ἀδιάβατον ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Δήμαρχος ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ καὶ ὅμως τοῦτο μὲν εἰσέτι ἀδιόρθωτον εἶναι ἄλλα ὀλιγώτερον διαβατὰ διορθώνονται. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ εἰσακούσῃ πλέον τῶν δικαίων αἰτήσεών μας.

Μὰ εἴτε εἰσὶς καππαροφάδες ἐνὸς χωρίου ποῦ καμε τώρα Δημαρχεῖον, τί εἰς κόμνει τὸ Δημαρχεῖον καὶ δὲν τὸ θέλετε; Δὲν ξεύρετε ὅτι τὸ Δημαρχεῖον θὰ σᾶς καλλωπίσῃ τὴν κωμόπολιν σας; Σᾶς ἐπιρρᾶ φαίνεται ἡ ἐνορία ὅτι θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ περιορίσῃτε τοὺς χοίρους σας ἢ θὰ πληρῶνῃτε πρόστιον· οὐ νὰ μὲν χαθῆτε! θέλετε τρωποῦζαν γυιέ μου εἰσεῖς, μὰ τί νὰ γείνη; Ἐπιάσετε κ' ἐγμῖσῃτε ττευπελχανάδες τὸ χωρὶν ἀπὸ καφενεῖα καὶ δὲν εἴσθε ἀξιοὶ νὰ πάρετε μὴν ἢ δὲ ἔφημερίδες (καὶ μάλιστα τὴν Σάλπιγγα) νὰ διαβάξεται νὰ ἀνοιξῇ ὁ νοῦς σας ποῦ ν' ἀνοιξῇ ἡ κεφαλὴ σας· ἐκαταλάβετε ποῖοι εἴσθε; νὰ αὐτὰ μοῦ γράφει ὁ φίλος σας Καππαροσκοκογλύφτης.

Ἐκ Βατυλῆς 2 Ἰουλίου 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος."

Προχθὲς εἰς τὸ χωρίον Τρεμετουσιὰ (πάλαι Τρωμηθοῦς) εἶδα ἐγενήθη καὶ ἐτράφη ὁ Ἅγιον Σπυρίδων εἰς κακοῦργος διὰ τῆς μαχαίρας τοῦ ἐπλήγωσε τρεῖς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἕνα ἄνδρα ἢ δύο γυναῖκας ὅπου μάλιστα λέγεται ὅτι ἢ μία κινδυνεύει καὶ ἐφηγι· εἶδθη λοιπὸν εἶδησις εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ἀμμοχώστου ὅπου ἐσ-ειλεν ἡ Ἀστυνομία ὑπαλλήλους τῆς διὰ νὰ τὸν συλλάβωσι ἀλλὰ δὲν τὸν εὔρον.

Πλησίον τοῦ αὐτοῦ χωρίου διάστημα μιᾶς ὥρας πρὸς βορρᾶν ὑπάρχει ἕτερον χωρίον καλούμενον Ἀσσια· εἰς δεῦτερος κακοῦργος ἐπλήγωσεν ἑτέρους τρεῖς ἐν τὸς ἡμισείας ὥρας πάνω κάτω ὅπου εἶδθη καὶ πάλιν εἶδησις εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅπου ἔστειλε καὶ κατ' αὐτὸν ὑπαλλήλους ἀλλὰ δυστυχῶς

οὔτε αὐτὸν δὲν εὔρον. Πάσιν χοῦ ἂν τοὺς πιάσῃ ἡ Σ.β. Κυβέρνησις.

Τάκκος Κόιτακος.

Φίλτατε Κύριε Σαλπικτᾶ.

Μερικοὶ χωρικοὶ δηλ. ξόανα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ιδέας, διακηρύττουσιν ὅτι αἱ ἐφημερίδες οὐδὲν ἄλλο περιέχουσιν ἢ ψεῦδη καὶ ὅτι χάριν χρηματολογίας ἐκτυπῶνται αὐταί, ἀνοησία δ' εἶναι τὸ νὰ ρίπῃ τις τὸ χρῆμά του ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων. Ἄς κρίνωσι πλέον οἱ ἀναγνώσται τῆς "Σάλπιγγος" τὴν πρόοδον τῶν τοιούτων κκαφφαλίδων.

Οἱ καλόγηροί μας φίλε Σαλπικτᾶ δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι τοῦ νὰ περιφέρονται ἐκ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς τὸ ἕτερον διὰ τὴν συνήθη ἐπαιτίαν των μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ ρακῆς!!

Πῶς ὀνομάζεται φίλε Σαλπικτᾶ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου τῶν καλογήρων μας; Ἀγρητεία ἢ ἢ ἕτερόν τι; Ἀχρεῖοί τινες θέλοντες νὰ προσβάλωσιν ἡμᾶς, μᾶς κατασκευοφαντοῦσι με πολλὰ κοσμήματά των, ἐπομένως δὲ καὶ ὅτι δι' ἡμῶν ἐπαύθησαν τῆς θείσεως των οἱ συγγενεῖς (οἵτινες ἦσαν υεμουραὶ) τῶν ναζιρων Μόρφου.

Ὁ φίλος σου Λεονάρδος Βογαρλίνης.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ιη.

Σὺ—ὄς.

Λυτῆρις. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώζοντος, Ν. Κ. Λανίτος, Μ. Δ. Φραγκούδης. Ἐκ Σκάλας Κοσμ. Παπαδόπουλος.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ιθ.

Πάρις Ἄρις ρίς.

Λυτῆρες. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώζοντος, Ν. Κ. Λανίτης. Ἐκ Σκάλας Μαρία Π. Γρηγορίου.

Τὸ ιζ. αἰνίγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Ν. Π. Πελεντρίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ κ.

Ὅπλον εἶμαι ἀναγκαῖον εἰς πολεμιστὴν γενναῖον· Καὶ τοῦ σώματος σου φίλε μέρος τι ἐπίσης εἶμαι· Ἄν με ἀποτραχηλίσης ὄνομ' ἐθνικὸν εὐρήσεις.

Πρόβλημα γ.

Εἰς Δεξαμενὴν τινα τρέχουν 4 νερά, τὸ ἐν μόνον του γεμίζει τὴν δεξαμενὴν εἰς 20 λεπτά· τὸ β. εἰς 30 τὸ γ. εἰς 40 καὶ τὸ δ. εἰς 60 ἤτοι μίαν ὥραν· καὶ τὰ τέσσαρα ὁμοῦ εἰς πόσην ὥραν θὰ γεμίωσι τὴν δεξαμενὴν;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀληθείας